JOURNAL OF INTERNATIONAL SCIENTIFIC RESEARCH
Volume 4, Issue 9, October-November 2026 Online ISSN: 3030-3508
https://spaceknowladge.com

MAKTABGACHA YOSHDAGI BOLALARNING KOGNITIV RIVOJLANISHIDA O‘YIN FAOLIYATINING PEDAGOGIK-PSIXOLOGIK AHAMIYATI

Muallif: **Abdullayeva Shaxnoza Ulug‘bek qizi**
Ta’lim muassasasi: *Shahrisabz Davlat Pedagogika Instituti*
Yo‘nalishi: Talim va tarbiya nazariyasi va metodikasi
ORCID: 0009-0004-1671-4814

ИНФОРМАЦИЯ О СТАТЬЕ

ИСТОРИЯ СТАТЬИ:
Received:05.11.2026
Revised: 06.11.2026
Accepted:07.11.2026

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА:
maktabgacha ta’lim, kognitiv rivojlanish, o‘yin faoliyati, diqqat, xotira, tafakkur, ijro funksiyalari, didaktik o‘yin, yo‘naltirilgan o‘yin.

АННОТАЦИЯ:

Maqolada maktabgacha yoshdagi bolalarning kognitiv rivojlanishida o‘yin faoliyatining pedagogik-psixologik ahamiyati nazariy-tahliliy yondashuv asosida ochib beriladi. O‘yin jarayonida idrok, diqqat, xotira, tafakkur, nutq, tasavvur hamda ijro funksiyalarining rivojlanish mexanizmlari ko‘rib chiqiladi. J. Piaje, L. S. Vigotskiy va D. B. Elkoninning qarashlari zamonaviy tadqiqotlar natijalari bilan taqqoslanadi. Matnda didaktik, rolli, konstruktiv hamda qoidalarga asoslangan o‘yinlarni yosh xususiyatlariga mos ravishda tashkil etish usullari bayon qilinadi; shuningdek, pedagogik kuzatuv mezonlari keltirilib, amaliy faoliyat namunalari taqdim etiladi. O‘yin faoliyati natijalari bolaning individual xususiyatlari, kattalar tomonidan yo‘naltirib borilishi hamda ta’lim muhitiga bog‘liqligi alohida ta’kidlanadi.

KIRISH

Maktabgacha yosh davri bolaning atrof-muhitni faol o‘rganishi, buyumlar o‘rtasidagi munosabatlarni anglab borishi va ijtimoiy tajribani o‘zlashtirishi bilan tavsiflanadi. Bu jarayonda o‘yin bolaga kuzatish, taxmin qilish, sinab ko‘rish va xatolarni tuzatish imkonini beradigan tabiiy faoliyat shaklidir. O‘yin orqali o‘zlashtirilgan tajriba faqat bilim hajmini oshirish bilan cheklanmay, bilimni yangi vaziyatga ko‘chirish va harakatni ongli boshqarishga ham xizmat qilishi mumkin.

Bugungi maktabgacha ta’lim amaliyotida o‘yin bilan o‘qitish o‘rtasidagi muvozanat muhim masala bo‘lib qolmoqda. Bir tomondan, erkin o‘yin tashabbus, qiziqish va ijodkorlikni

rag‘batlantiradi; ikkinchi tomondan, pedagog maqsadli tashkil etgan o‘yin ma’lum bilish ko‘nikmalarini mashq qilish uchun qulay sharoit yaratadi. Mazkur ikki yondashuvni qarama-qarshi qo‘yish o‘rniga ularning vazifasini farqlash samaraliroqdir.

Maqolaning maqsadi — maktabgacha yoshdagi bolalarning kognitiv rivojlanishiga o‘yin faoliyatining ehtimoliy ta’sir mexanizmlarini nazariy tahlil qilish va ta’lim amaliyoti uchun foydalanishga yaroqli o‘yin mashg‘ulotlari tizimini tavsiya etish. Vazifalar: asosiy kognitiv jarayonlarni aniqlashtirish, o‘yin turlarini ularning rivojlantiruvchi imkoniyatlari bilan bog‘lash, pedagogik yo‘naltirishning rolini izohlash va kuzatuv mezonlarini ishlab chiqish.

Tadqiqot usuli sifatida pedagogik-psixologik adabiyotlarni konseptual taqqoslash, nazariy umumlashtirish va mashg‘ulotlarni metodik loyihalash qo‘llanildi. Maqola muallif tomonidan o‘tkazilgan eksperiment natijalari sifatida taqdim etilmaydi; taklif etilgan o‘yinlar amaliy sinov va mahalliy sharoitga moslashtirishni talab qiladi.

KOGNITIV RIVOJLANISH TUSHUNCHASI VA UNING TARKIBI

Kognitiv rivojlanish — axborotni qabul qilish, qayta ishlash, saqlash, qayta eslash va muammolarni hal qilish bilan bog‘liq jarayonlarning yoshga muvofiq o‘zgarishidir. Maktabgacha yoshda sezgi va idrok orqali belgi ajratish, diqqatni ma’lum obyektga qaratish, eslab qolish strategiyalaridan foydalanish, guruhlash va umumlashtirish asta-sekin murakkablashadi. Bu jarayonlar bir-biridan ajralgan holda emas, o‘zaro ta’sirda rivojlanadi.

Idrokning rivojlanishi bolaga shakl, rang, kattalik, fazoviy joylashuv va ketma-ketlikni farqlash imkonini beradi. Masalan, mozaika yig‘ish jarayonida bola nafaqat rangni ajratadi, balki butun va qism munosabatini ham tushunadi. Diqqat esa topshiriqning muhim shartini ushlab turish, chalg‘ituvchi ta’sirlardan qaytish va faoliyatni yakunlash uchun zarur.

Xotira o‘yinda predmetlarning joyini eslab qolish, qoida ketma-ketligini qayta tiklash va ilgari o‘rganilgan usulni yangi vaziyatda qo‘llashda namoyon bo‘ladi. Tafakkur qiyoslash, tasniflash, sabab-oqibatni izohlash va yechimlarni sinash orqali boyiydi. Tasavvur va nutq esa real predmet o‘rnida ramziy vositadan foydalanish, rollarni taqsimlash va voqealar ketma-ketligini hikoya qilishda faol qatnashadi.

Ijro funksiyalari tushunchasi ishchi xotira, tormozlovchi nazorat va kognitiv moslashuvchanlik kabi jarayonlarni qamrab oladi. A. Diamond sharhida ushbu funksiyalar maqsadga yo‘naltirilgan xatti-harakatning muhim tarkibi sifatida ko‘rsatiladi [4]. Qoidali o‘yinda navbat kutish, o‘zgargan qoidaga moslashish va topshiriqni yodda tutish ana shu funksiyalarni ishga soladi.

O‘YIN FAOLIYATINING NAZARIY-PSIXOLOGIK ASOSLARI

J. Piaget bolalar o‘yinini kognitiv tuzilmalar va ramziy fikrlashning rivojlanishi bilan bog‘lab talqin qilgan. Uning yondashuvida o‘yin bola mavjud tajribani faol qayta tashkil etadigan maydon sifatida tushuniladi [1]. Shu nuqtayi nazardan, predmetga yangi vazifa berish yoki voqeani tasavvurda qayta yaratish bilish jarayonlarining sifat jihatdan o‘zgarishini aks ettiradi.

L. S. Vygotskiy o‘yin, tasavvuriy vaziyat va ijtimoiy qoidalarning bola rivojlanishidagi ahamiyatini ta’kidlagan. Syujetli-rolli o‘yinda bola o‘zining bevosita istagidan chekinib, tanlangan rolning talablariga bo‘ysunadi. Bu holat ixtiyoriy boshqaruv, nutqiy muloqot va hamkorlikni mashq qilish imkonini beradi [2]. Biroq nazariy tushuntirishning o‘zi har qanday o‘yin avtomatik ravishda bir xil natija beradi degani emas.

D. B. Elkonin rolli o‘yinni ijtimoiy munosabatlarni o‘zlashtirish va rollar mazmunini anglash bilan bog‘lagan [3]. “Do‘kon”, “Shifoxona” yoki “Sayohat” kabi syujetlarda bolalar turli rollarning maqsadi, ketma-ketligi va o‘zaro bog‘liqligini sinab ko‘radi. Natijada nutq, rejalashtirish, muammoli vaziyatni tushunish va tengdoshlar bilan kelishish uchun imkoniyat yuzaga keladi.

Zamonaviy adabiyotda o‘yin va rivojlanish o‘rtasidagi munosabatga ehtiyotkorlik bilan yondashiladi. Lillard va boshqalar tomonidan o‘tkazilgan tahlil shuni ko‘rsatadiki, "o‘zini boshqa biror kim yoki narsa deb tasavvur qilib o‘ynash" (pretend play) va rivojlanish o‘rtasida sabab-oqibat bog‘liqligi borligi haqidagi ayrim keng tarqalgan da’volar yetarli darajada empirik asosga ega emas [5]. Shu sababli, ilmiy matnlarda qat’iy xulosalardan — masalan, "o‘yin har doim barcha kognitiv qobiliyatlarning rivojlanishiga xizmat qiladi", degan kabi da’volardan — saqlanish lozim.

Yogman va hamkorlari o‘yin bolaning rivojlanishi va kattalar bilan munosabatlari uchun muhim sharoit yaratishini ta’kidlaydi [6]. Mazkur fikr pedagog uchun muhim amaliy xulosaga olib keladi: o‘yinning ta’siri faqat o‘yinchoqning o‘ziga emas, balki bola ishtiroki, munosabatlar sifati, faoliyat davomiyligi va pedagogning sezgir yordamiga ham bog‘liq.

O‘YIN TURLARI VA KOGNITIV JARAYONLAR O‘RTASIDAGI BOG‘LIQLIK

Didaktik o‘yinlarda ta’limiy maqsad aniq bo‘ladi: predmetlarni belgisi bo‘yicha guruhlash, ketma-ketlikni davom ettirish yoki xotira orqali topish. Bunday o‘yinlarning afzalligi topshiriqni soddadan murakkabga moslashtirish imkoniyatidir. Shu bilan birga, haddan tashqari qat’iy ko‘rsatma bolaning mustaqil izlanishini kamaytirishi mumkin.

Syujetli-rolli o‘yinlar ko‘pincha muloqot, tasavvur va ijtimoiy vaziyatni anglashga boy bo‘ladi. Masalan, “Shifoxona” o‘yinida bola simptom, yordam, navbat va vazifa kabi tushunchalarni o‘zaro bog‘laydi. Pedagog tayyor javob berishdan ko‘ra “Nima uchun?”, “Boshqa qanday yo‘l bor?” kabi ochiq savollar bilan mulohazani faollashtirishi mumkin.

Konstruktorlik va qurish o‘yinlari fazoviy tafakkur, qiyoslash, rejalashtirish hamda xatoni tekshirishga xizmat qiladi. Minorani yiqilmaydigan qilib qurish, ko‘prikni kengaytirish yoki berilgan shaklni qayta tiklash bolani taxmin va tajriba o‘rtasidagi farqni ko‘rishga undaydi.

Qoidali harakatli o‘yinlar eslab qolish, navbat kutish, impulsni boshqarish va tez moslashishga imkon beradi. “Qizil chiroq — yashil chiroq” kabi o‘yinlarda bola signalni eshitadi, qoidani xotirada ushlab turadi va harakatni to‘xtatadi. O‘yin qoidasi yoshga mos, aniq va tushunarli bo‘lishi zarur.

Erkin o‘yin va pedagog yo‘naltirgan o‘yin o‘rtasidagi farq ham e’tiborga molik. Yo‘naltirilgan o‘yinda pedagog maqsad va muhitni belgilaydi, lekin bolaga izlanish, tanlash va xatodan o‘rganish uchun joy qoldiradi. Weisberg va hamkorlari bu yondashuvni o‘yin va o‘qitishning muvozanatli modeli sifatida muhokama qilgan [7].

PEDAGOGIK MUHIT VA YOSHGA MOS YONDASHUV

Rivojlantiruvchi muhitda o‘yin materiallari ko‘rinadigan, xavfsiz, bolaning bo‘yiga mos va mustaqil foydalanishga qulay joylashtirilishi maqsadga muvofiq. Materiallar sonini cheksiz ko‘paytirishdan ko‘ra ularning turli kognitiv vazifalarni bajarishga xizmat qilishi muhim. Masalan, kubik, rangli kartochka, oddiy konstruktor, tabiat predmetlari va rasmli hikoya kartalari ko‘plab vazifaga mos keladi.

Uch-to‘rt yoshli bolalar uchun bir yoki ikki belgini farqlash, sodda juftlash, qisqa qoida va predmetli harakatlar mos keladi. To‘rt-besh yoshda ketma-ketlikni davom ettirish, oddiy tasnif va sabab-oqibat savollari kengaytiriladi. Besh-yetti yoshda rejalashtirish, bir nechta qoidani saqlash, yechimni tushuntirish va o‘zini tekshirish kabi topshiriqlar qo‘shilishi mumkin. Yosh chegaralari qat’iy me’yor emas; har bir bolaning individual imkoniyatlari hisobga olinadi.

Pedagog o‘yinni kuzatganda bolaga qancha yordam kerak bo‘layotganini aniqlaydi. Avval vazifani mustaqil bajarish imkonini berish, zarur paytda qisqa ishora yoki namuna ko‘rsatish, keyin yordamni kamaytirish maqsadga muvofiq. Bu yondashuv bolaga tayyor javobni yetkazishdan ko‘ra o‘z strategiyasini shakllantirishga yordam beradi.

Inklyuziv guruhlarda material hajmi, tovush darajasi, ko‘rsatma uzunligi, harakat tezligi va javob berish usuli moslashtirilishi mumkin. Masalan, nutqiy ifodalanishi qiyin bolaga rasm ko‘rsatish yoki predmet tanlash orqali javob berishga ruxsat etiladi. Moslashtirish o‘yin maqsadini saqlagan holda ishtirok uchun to‘siqlarni kamaytirishi kerak.

AMALIY O‘YINLAR TIZIMI

1. “Sirli quti” (3–5 yosh). Maqsad: taktil idrok, belgilarni ajratish va so‘z bilan tavsiflash. Material: ichiga xavfsiz, yirik, tanish predmetlar solingan quti. Jarayon: bola qutiga qaramay predmetni ushlab ko‘radi, shakli va sirtini tavsiflaydi, so‘ng taxminini tekshiradi. Murakkablashtirish: bir xil shaklli, lekin turli fakturali predmetlarni qiyoslash. Kuzatuv: bola nechta belgi aytdi, taxminini qanday izohladi?

2. “Nima o‘zgardi?” (4–6 yosh). Maqsad: ko‘ruv diqqati va qisqa muddatli xotira. Material: 4–7 ta tanish buyum. Jarayon: bolalar buyumlarni kuzatadi, keyin ko‘zini yumadi; pedagog bir buyumning o‘rnini almashtiradi yoki olib qo‘yadi. Bola o‘zgarishni topib, uni so‘z bilan tushuntiradi. Moslashtirish: predmetlar sonini kamaytirish, kuzatish vaqtini uzaytirish. Kuzatuv: mustaqil aniqlash va yordamdan keyin aniqlash farqlanadi.

3. “Mantiqiy zanjir” (4–7 yosh). Maqsad: qonuniyatni anglash va ketma-ketlikni davom ettirish. Material: rangli geometrik shakllar. Jarayon: qizil-ko‘k-qizil-ko‘k yoki doira-kvadrat-doira-kvadrat ketma-ketligi beriladi; bola davom ettiradi va qoidani tushuntiradi.

Murakkablashtirish: ikki belgili qonuniyat. Kuzatuv: bola qoidani angladimi yoki faqat taqlid qildimi?

4. “Xotira detektivi” (5–7 yosh). Maqsad: ishchi xotira va izchil eslab qolish. Material: 3–5 ta rasmli kartochka. Jarayon: pedagog kartochkalarni ma’lum tartibda ko‘rsatadi, keyin yashiradi; bola ketma-ketlikni tiklaydi. Keyingi bosqichda rasmli voqealar ketma-ketligi bilan ishlanadi. Kuzatuv: ketma-ketlikdagi xatolar va o‘zini tuzatish usullari qayd etiladi.

5. “Ko‘prik quramiz” (4–7 yosh). Maqsad: fazoviy tafakkur, taxmin qilish va muammoni hal etish. Material: kubik, karton bo‘laklar, o‘yinchoq mashina. Jarayon: bola mashina o‘tishi uchun ko‘prik loyihalaydi, sinab ko‘radi, qulagan joyini qayta quradi. Pedagog “Nima sababdan qulab tushdi?” deb so‘raydi. Kuzatuv: sinovlar soni emas, izoh va strategiyaning o‘zgarishi baholanadi.

6. “Qoidani almashtir” (5–7 yosh). Maqsad: kognitiv moslashuvchanlik va tormozlovchi nazorat. Material: qizil va ko‘k doiralar. Jarayon: avval qizil ko‘rsatilganda chap qo‘l, ko‘kda o‘ng qo‘l ko‘tariladi; keyin qoida almashtiriladi. Moslashtirish: avval sekin sur’at, keyin biroz tezlashtirish. Kuzatuv: bola yangi qoidaga moslashish uchun nechta eslatmaga muhtoj bo‘ldi?

7. “Do‘kondagi tanlov” (5–7 yosh). Maqsad: tasniflash, sodda rejalashtirish va og‘zaki asoslash. Material: oziq-ovqat maketlari va savatchalar. Jarayon: bolaga “nonushta uchun uchta mahsulot tanla va nima uchunligini ayt” topshirig‘i beriladi. Turli tanlovlar muhokama qilinadi, yagona “to‘g‘ri” javob talab etilmaydi. Kuzatuv: bola belgi, vazifa va sababni bog‘lay oladimi?

8. “Hikoyani davom ettir” (4–7 yosh). Maqsad: tasavvur, nutq va sabab-oqibatli fikrlash. Material: uchta ketma-ket rasm. Jarayon: bola voqeaning boshlanishini ko‘radi, davomini taxmin qiladi va yakunini tasvirlaydi. Pedagog “Agar qahramon boshqacha yo‘l tutsa nima bo‘lardi?” deb so‘raydi. Kuzatuv: hikoyaning izchilligi va alternativ yechimlar soni emas, ularning mazmuniy asoslanganligi qayd etiladi.

KUZATUV VA BAHOLASH MEZONLARI

O‘yin orqali kognitiv rivojlanishni baholashda bitta mashg‘ulotdagi muvaffaqiyatni bolaning umumiy qobiliyatiga tenglashtirmaslik zarur. Charchoq, tanish bo‘lmagan muhit, til imkoniyatlari va topshiriqqa qiziqish natijaga ta’sir qilishi mumkin. Shu bois pedagog bir necha vaziyatda takroriy kuzatuv olib borishi va bolani avvalo o‘zining avvalgi ko‘rsatkichlari bilan taqqoslashi maqsadga muvofiq.

Quyidagi kuzatuv mezonlari tavsiya etiladi: diqqatni vazifaga qaratish va qayta yo‘naltirish; qoida yoki ketma-ketlikni eslab qolish; ikki belgi asosida guruhlash; yechimni og‘zaki yoki boshqa usulda asoslash; xatodan so‘ng strategiyani o‘zgartirish; tengdosh bilan kelishib ishlash. Har bir mezon “mustaqil bajaradi”, “qisman yordam bilan bajaradi”, “hozircha bajarishda qiynaladi” tarzida qayd qilinishi mumkin.

Bunday qaydlar standartlashtirilgan psixologik diagnostika o‘rnini bosmaydi. Ularning vazifasi — pedagogning keyingi o‘yin mazmunini rejalashtirishi, individual yordamni belgilashi va ota-onaga kuzatilgan o‘zgarishlarni aniq misollar bilan tushuntirishidir.

MUHOKAMA

O‘yin faoliyatining pedagogik afzalligi uning bolaga qiziqarli va faol tajriba maydonini taqdim etishidir. Biroq samaradorlik o‘yinning nomi yoki materialining yangiligiga emas, bolaning faol ishtiroki, o‘quv maqsadining aniqligi va pedagogning o‘z vaqtida ko‘rsatgan yordamiga bog‘liq. Shu sababli mashg‘ulotda o‘yin elementining mavjudligi o‘z-o‘zidan kognitiv o‘sishning isboti bo‘la olmaydi.

Erkin o‘yinda bolalar o‘z qiziqishidan kelib chiqib yangi vaziyatlarni yaratadi. Yo‘naltirilgan o‘yinda esa pedagog bilish vazifasini tanlab, bolaga tanlov va kashf qilish imkonini qoldiradi. Har ikkala shaklning o‘rni bor; maqsadga muvofiq nisbat guruh ehtiyojlari, kun tartibi va bolaning yoshiga ko‘ra belgilanadi.

O‘yin jarayonida savol berishning sifati alohida ahamiyatga ega. “Bu nima?” savoli faktni aniqlasa, “Nega bunday deb o‘ylading?”, “Boshqa yo‘l bilan tekshirsak bo‘ladimi?” savollari sababni izohlash va o‘z fikrini qayta ko‘rishga undaydi. Pedagog javobni baholashdan oldin bolaning mulohazasini eshitishi, noto‘g‘ri taxminni esa izlanish imkoniyati sifatida ko‘rishi maqsadga muvofiq.

Metodik cheklovlar ham mavjud: ayrim bolalar shovqinli guruh o‘yinida qiyinchilik sezadi, ba’zilariga qoidani vizual ifodalash zarur bo‘ladi; cheklangan resurslar yoki pedagogning vaqt taqsimoti ham jarayonga ta’sir etadi. Shuning uchun materiallar soddalashtirilishi, kichik guruhlar tashkil etilishi va bolaga turli javob shakllari taklif qilinishi kerak.

XULOSA VA ILMIY-AMALIY TAVSIYALAR

Nazariy tahlil shuni ko‘rsatadiki, o‘yin faoliyati maktabgacha yoshdagi bolalarda idrok, diqqat, xotira, tafakkur, nutq, tasavvur va ijro funksiyalarini faol ishga soladigan ko‘p qirrali pedagogik vaziyatdir. Uning rivojlantiruvchi salohiyati bolaning mustaqil izlanishi, kattalar bilan mazmunli muloqoti, topshiriqning yoshga mosligi va tizimli kuzatuv bilan bog‘liq. Biroq mavjud adabiyotlardan kelib chiqib, har qanday o‘yinning barcha kognitiv ko‘rsatkichlarga bir xil va bevosita sababiy ta’sirini da’vo qilish to‘g‘ri emas.

Amaliyot uchun quyidagilar tavsiya etiladi: o‘yin maqsadini bir yoki ikki kognitiv jarayon bilan aniq bog‘lash; erkin va yo‘naltirilgan o‘yinlarni uyg‘unlashtirish; savollar orqali bolaning fikrlash yo‘lini ochish; topshiriq murakkabligini individual ehtiyojga moslashtirish; natijani bir martalik baho emas, takroriy kuzatuv orqali qayd etish; oila bilan oddiy uy o‘yinlari bo‘yicha hamkorlik qilish.

Kelgusi empirik tadqiqotlarda ushbu o‘yinlar tizimini nazorat guruhi yoki boshlang‘ich-yakuniy kuzatuv bilan sinab ko‘rish, bolalarning yosh va individual xususiyatlarini nazorat

qilish hamda turli kognitiv ko‘rsatkichlarni alohida baholash maqsadga muvofiq. Shundagina tavsiya etilgan metodlarning natijadorligi to‘g‘risida aniqroq ilmiy xulosa chiqarish mumkin.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR

1. Piaget, J. (1962). Play, Dreams and Imitation in Childhood. New York: Norton.

2. Vygotsky, L. S. (1978). Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes. Cambridge, MA: Harvard University Press.

3. Elkonin, D. B. (1978). Psikhologiya igry [The Psychology of Play]. Moscow: Pedagogika.

4. Diamond, A. (2013). Executive functions. Annual Review of Psychology, 64, 135–168. https://doi.org/10.1146/annurev-psych-113011-143750

5. Lillard, A. S., Lerner, M. D., Hopkins, E. J., Dore, R. A., Smith, E. D., & Palmquist, C. M. (2013). The impact of pretend play on children’s development: A review of the evidence. Psychological Bulletin, 139(1), 1–34. https://doi.org/10.1037/a0029321

6. Yogman, M., Garner, A., Hutchinson, J., Hirsh-Pasek, K., & Golinkoff, R. M. (2018). The power of play: A pediatric role in enhancing development in young children. Pediatrics, 142(3), e20182058. https://doi.org/10.1542/peds.2018-2058

7. Weisberg, D. S., Hirsh-Pasek, K., Golinkoff, R. M., Kittredge, A. K., & Klahr, D. (2016). Guided play: Principles and practices. Current Directions in Psychological Science, 25(3), 177–182. https://doi.org/10.1177/0963721416645512